

А Н О Н С
ДРАМАТИЧНОГО ТВОРУ
«1921. ЯБЛУКА СИМИРЕНКА»

(п'єса на одну дію)

Чоловічих ролей – 5.

Жіночих ролей – 4.

Під час «червоного терору» у 1917 – 1921 роках гине два світоча української науки та культури – вчений Левко Симиренко та композитор Микола Леонтович. Що їх об'єднує в трагічному завершені земного шляху: обидва мали квитки для еміграції за кордон, однак обох в останню мить зупинили ворожі кулі.

Розповідь починається з того, що до двох доньок Леонтовича (вже літніх жінок) приїжджає кореспондент газети «Радянська Україна». Під час інтерв'ю згадуються головні віхи життя композитора: непросте становлення на Донбасі під час революції 1905 року, плідний творчий період життя на Поділлі, зірковий час діяльності 1918 – 1919 років у Києві... Однак поступово розмова зводиться до найтрагічнішої мандрівки Леонтовича, коли він у січні 1921-го пішов провідати свого батька до Марківки. По дорозі Леонтович відвідує своїх друзів та знайомих: спершу товариша ще з студентських часів Якіма Греха, а потім Надію Танашевич, з якою разом працював над оперою «На русалчин Великдень». Паралельно мовою символів розповідається про трагічну долю Левка Симиренка.

Також у творі висвітлюється трагедія у Браїлові Жмеринського повіту, коли чекістами було розстріляно юнаків та дівчат товариства «Просвіта» тільки за те, що вони в аматорському театрі здійснили постановку Т. Шевченка «Назар Стодоля».